

РЕШЕНИЕ

№ 1900

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **989** по описа за **2024** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на заместник-директора на ТД на НАП-София срещу Решение № 5216 от 14.11.2023 г. по н.а.х.д.№ 5790/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 15 с-в. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 659650/21.04.2023 г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП - София, с което на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000,00 лева за извършено административно нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

С жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при неправилно прилагане на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуални правила. Твърди се незаконосъобразност на извода на първоинстанционния съд за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при съставянето и връчването на АУАН, както и че са налице достатъчно данни за извършено от страна на административния орган щателно издирване на представители на нарушителя. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт, като вместо него постанови друг, с който да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. В., която поддържа жалбата и моли за присъждане на юристконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ЕС ЕН Комерс“ ЕООД, редовно призован, не се явява и не се представлява. Няма и постъпило становище по делото.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С обжалваното пред настоящия съд решение, за да отмени НП районният съд е приел, че в административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, без същият да е надлежно поканен – нарушение по чл.40, ал.2 ЗАНН; както и че след съставянето му не е извършено щателно издирване по смисъла на чл.43, ал.6 ЗАНН за предявяването му, поради което не са били налице условия за спиране на административно-наказателното производство.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Изключително аргументирано, подробно и компетентно районният съд е изложил своите фактически и правни изводи, към които в голяма степен и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря, а ще обърне внимание само на тези, които не биха могли съвсем безкритично да бъдат възприети или тяхната оценка се налага от въведените пред тази инстанция възражения.

На първо място районният съд е приел, че в процесния случай не са налице предпоставките за съставянето на АУАН при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, тъй като от материалите по делото е установил, че на 27.04.2022 г. е била изготвена покана до „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД и изпратена на 05.05.2022 г. по електронен път до представител на дружеството да се яви в 7-дневен срок от получаване на същата в ТД на НАП София, офис „Изток“, по повод неподадено заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенция по вписванията - Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, на годишния финансов отчет за дейността през финансовата 2020 г. в нормативно предвидения срок до 30.09.2021 г. Районният съд е приел, че липсват данни за надлежното ѝ връчване (потвърждение за получаване от страна на дружеството), но дори да се приеме такова, все пак се установява нарушение, доколкото предвид твърдението че същата е връчена на 05.05.2022г. срокът изтича на 13.05.2022г. /петък/. На тази дата, АУАН не е бил съставен. Акт за установяване на административно нарушение е бил съставен срещу дружеството на друга дата - 23.05.2022 г., за която дружеството - нарушител не е било призовавано да се яви, поради което и реално не е присъствал негов представител при съставянето на

АУАН № F659650 от 23.05.2022 г. При това положение, районният съд е приел че е допуснато нарушение по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, довело до нарушаване правата на жалбоподателя. С този извод настоящата инстанция не би могла да се съгласи. Действително законът поставя изискването за съставянето на АУАН, лицето срещу което същия се издава да бъде надлежно уведомен и поканен с оглед осигуряване правото му на защита и лично участие в производството. Разпоредбата на чл.40, ал.2 от ЗАНН е изключение от този принцип, което гарантира своевременното развитие на производството при осигурена такава възможност, но явно демонстрираното нежелание от страна на лицето да ползва същото. Правото на лично участие като всяко субективно право е установено на преценка на неговия носител дали ще се ползва от същото, а задължението на органа се ограничава само до неговото осигуряване. В случая това е сторено с отправянето на покана до адресата на акта на известния електронен адрес, за която има данни, че същата е получена. Последното не е оспорвано и от дружеството. Това, че актът не е издаден на съответната дата, а в един по-късен момент не може да обоснове извод за допуснато нарушение, с което да са засегнати правата на адресата му, доколкото на един по-ранен етап вече са били налице основанията за неговото издава и по този начин реално само е удължен срока, в който същия е можел да се яви пред органа. В тази връзка касационният съд приема за необоснован извода на въззивния съд за допуснато нарушение по чл.40, ал.2 ЗАНН – съставяне на акта за установяване на административно нарушение на 23.05.2022 г., в отсъствието на нарушителя, без той да е поканен за това.

Относно допуснатото нарушение при предявяването на съставения АУАН, обаче, съдът споделя изводите на СРС, че нарушителят не е търсен надлежно. Изпращането на последваща покана отново по електронната поща категорично не изпълва съдържателно законовото изискване за „щателно издирване“. Законът не съдържа легална дефиниция на понятието "щателно издирване". По аргумент на чл. 84 от ЗАНН следва да се има предвид приложимото тълкуване дадено от Върховният съд, а впоследствие и от ВКС в редица решения във връзка с чл. 269, ал. 3, т. 2 от НПК (чл. 268, ал. 3, т. 2 от НПК -отм.), според което: "щателното издирване" представлява издирвателна дейност, съставена от целенасочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини, както и че тази активност следва да се осъществява продължителен период от време. Предвид горното, доколкото към 21.09.2022г. не е било налице основание за спиране на административнонаказателно производство, тъй като нарушителят не е бил щателно издирван, следва да се приеме, че не е спрял преклузивния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН – шест месеца от съставянето на акта. В случая акта е съставен на 23.05.2022г., а НП е издадено на 21.04.2023г. т.е. доколкото НП е издадено след срока по чл.34, ал.3 ЗАНН, същото е следвало да бъде отменено, което е сторил и районния съд.

Предвид гореизложеното, районният съд, отменяйки процесното наказателно постановление, като краен резултат е издал законосъобразен съдебен акт, поради което касационната жалбата се явява неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника по касацията се следват разноски, но такива в настоящето производство не са претендирани, поради което и съдът не присъжда.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, XXVII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5216 от 14.11.2023 г. по н.а.х.д.№ 5790/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 15 с-в.
Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.